

דַּרְשֵׁתִי קַרְבַּתְךָ

על פי שיעורו של הרב איתן כהן שליט"א

שיעור מוצ"ש, בית הכנסת פרי מגדים, צפת • השיעור נמסר במוצ"ש פרשת ויחי, תשפ"ד

חשיבות אמירת תהילים בעת צרה

לפני שנתחיל, שמעתי בשיעור של הרב שלמה לוינשטיין שהוא סיפר על מה שקרה שבוע שעבר. היה זה ערב שבת, ערב שבת של סיום צום עשרה בטבת. הוא סיפר שהתפלל אצל הרב שמעון גלאי. הרב שמעון גלאי, כך סיפר, ערך את התפילה קצת יותר מהירה מהרגיל. גם הדרשה שהוא רגיל לומר הייתה מקוצרת לחצי, וגם תפילת ערבית שלאחר מכן הייתה מהירה יותר מעט בגלל הצום.

אחרי תפילת ערבית, הרב ביקש מהמתפללים להישאר לאמירת שני פרקי תהילים. הרבה אנשים הלכו, כי היה זה לאחר הצום. אז הוא אמר אחר כך לרב שלמה לוינשטיין: "אנשים לא יודעים, אנשים לא יודעים שכל תפילת ערבית שהתפללנו עכשיו היא מדרבנן, אבל שני פרקי התהילים האלו הם דאורייתא גמור. למה? כיוון שעכשיו זה שעת צרה ושעת מלחמה, כל פרק תהילים עכשיו הוא דאורייתא גמור. אני לא מבין, אנשים בערבית התעכבו, אבל כשהגיעו למצווה דאורייתא פתאום הזדרזו? זה חמור כל כך?" הוא הוסיף: "אדם צריך באמת לדעת להתפלל עכשיו. כל תפילה שאתה מתפלל היא מאוד גבוהה עכשיו, כי התפילות עכשיו הן תפילות מדאורייתא, אלו תפילות של עת רעה. לכן צריך מאוד להקפיד בשעת התפילה."

ימי השובבי"ם – זמן מיוחד לתיקון

טוב, אנחנו רצינו להכריז, כמו כל שנה, שמתחילים בעזרת השם מהיום ימי השובבי"ם. ימי השובבי"ם, איזה ימים גדולים אלו! ימים גדולים. ראיתי שזה מובא מתקופות הראשונים. בעל שיבולי הלקט, אני חושב, הוא מביא שרבו, בעל תרומת הדשן, נכון? הוא בערך מסתדר. יש שמסתדר, אם לא תסדרו את זה. והוא מביא שכבר בזמנו היו נוהגים להתחזק בימי השובבי"ם.

אחר כך הוא מביא שגם רבו של המהרי"ל, זה שהרמ"א מביא כל הזמן מנהגי המהרי"ל, רבו של המהרי"ל גם כן הקפיד מאוד בימים האלו של ימי השובבי"ם. הארי"ז ז"ל גילה שהשנה הזאת היא שנה מעוברת. אז הארי"ז ז"ל אמר שיעיקר התיקון שעושים הוא בשנה מעוברת. באמת זה שובבי"ם ת"ת, לא משנה. הסגולה יותר גדולה, יותר חזקה, בזמן ימי השובבי"ם שזה שנה מעוברת, כמו השנה הזאת. לכן כל אחד יראה בימים האלו להתחזק. ברוך השם עברו עלינו ימים גדולים, הגענו עד ימי חנוכה שכתוב בספרים שהם ימים גדולים. עכשיו נגמר חנוכה, מגיעים לנו עכשיו ימי שובבי"ם. ואני אומר לכם שעוד לא תסגרו את העיניים, תפתחו. נגמרו השובבי"ם, כמו שנגמר ראש השנה, ונגמר כיפורים, ונגמר סוכות, ונגמר חנוכה, גם שובבי"ם זה יגמר. השאלה מה תיקח איתך בדרך? זו כל השאלה, מה תיקח איתך בדרך.

לימוד תורה – התיקון העליון

ולכן צריך בתוך הימים האלו להתחזק מאוד מאוד. במה צריך להתחזק? אז מה יש לנו להתחזק יותר? אין יותר גבוה מלימוד תורה. אבל מה? אני אגיד לכם, לימוד תורה זה לא מעניין הרבה, נכון? זה לא מעניין. "אה, למדת? לא למדת?" את מי זה מעניין? אבל אם נסעת לאירופה, 50 מעלות כפור מתחת לאפס, ועשית שם איזה גלגול שלג, ואתה יודע, והיה שם איזה צדיק שבדיק באותו יום נפטר והתפלל בציון שלו, אתה מרגיש: "וואי, תיקנתי את כל העולמות! בין בגלגול זה, בין בגלגולים שבאים, בין בגלגולים שיבואו, הכל תיקנתי!" ככה בן אדם מרגיש.

אבל תגיד לי, אם אתה יושב לומד, אתה מרגיש שזה קדושה נוראה? איזה קדושה? "אני רגיל ללמוד, מה יש בזה?" בן אדם לא יודע שיעיקר התיקון הגבוה ביותר, יותר מכל מה שאתה מכיר בעולם, זה ללמוד תורה. אין יותר גבוה מזה. אין יותר גבוה. מתקן את כל הפגמים, מתקן את כל העניינים, מטהר את האדם, מחזיר אותו להיות טהור וזך. וגם בלי לימוד תורה, שום דבר לא מתקן. הכל בדיחה, הכל שטויות הן הבלים.

בספר "מאיר עיני ישראל" מובא בשם רבי אלחנן וסרמן, המעיד: "שמעתי ממורי ורבי החפץ חיים שהוא אמר שכל המצוות כולן, כולן, כל המצוות שאתה מכיר, בלי לימוד תורה – כולן בוץ. בוץ, אתה יודע מי מחיה אותך? לימוד תורה. לימוד תורה מחיה את כל המצוות. כמו אדם שמקיים הרבה מצוות, וכל המצוות האלו כביכול מצוות מתות. כשאתה מתחיל ללמוד תורה, לכל מצווה שמים אינפוזיה, היא מתחילה פתאום לחיות. המצווה פתאום מתחילה עכשיו לחיות.

אלא מה? לא מרגישים. מה אני אגיד לך? האדם לא מרגיש, נכון? האדם שעושה איזה גלגולים, "וואי, הוא מרגיש, וואי, איזה תיקון עשיתי! מה עשיתי!" מה? אל תעשה גלגולים, ואל תעשה שום דבר. שב, תלמד תורה, תנצל את הזמן.

הבאתי מכתב מהסטייפלר. אתם מכירים אותו, אבל אני רוצה לקרוא אותו שתאמינו

לי שזה אמיתי. רק שתאמינו שזה אמיתי. יכולתי להגיד אותו בעל פה, אבל אני אקרא אותו בפנים. זה נמצא ב"קריינא דאיגרתא" חלק א', איגרת י"ז: "נבהלתי מלראות מהמובן במכתבך שאתה צם תעניתים חלילה." כותב לאיזה אברך: אני נבהלתי שאתה צם. "תדע לך שזה הוא מדרכי היצר הרע לבטל אותך מלימוד תורה, כי בזמננו המסגף, אי אפשר שלא יזיק לו ללימוד התורה שלו." אין דבר כזה, אדם שצם מזיק לו ללימוד התורה שלו. כל אחד מרגיש את זה, לא צריך להסביר.

עכשיו, הוא כותב פה איזה שורה. זה עכשיו בשבילנו: "בשעה אחת של לימוד תורה חביב אצל הקדוש ברוך הוא יותר מ-1000 תעניות." שעה אחת שאתה לומד תורה עדיפה יותר מ-1000 תעניות. אתה יודע מה הכוונה 1000 תעניות? זה מינימום כמעט ארבע שנים של צומות. תוריד שבתות, תוריד חגים, זה כמעט ארבע שנים. שעה אחת שתלמד, שעה אחת יותר שווה מ-1000 תעניות.

זה הסטייפלר כתב לפחות לפני 50 שנה. לפחות לפני 50 שנה כתב את זה. בדור שלנו, תוסיף עוד אפס אני חושב, לפחות. תוסיף רק עוד אפס.

"ומי שרוצה לסגף את עצמו לשם כפרת עוונותיו, מה עושים? ילמד בחזרה על דבר שהוא כבר יודע אותו היטב. לימוד כזה אין לו חשק, והוא לימוד תורה לשמה, וזה סיוגוף גדול." שמעתם? אדם מחפש סיוגוף, איש לו אפשרות גם ללמוד תורה לשמה. גם ללמוד תורה לשמה, זה סיוגוף גדול. אבל את זה אף אחד לא מוכן לעשות.

הוא מוכן לנסוע להחרמן, לבטל תורה איזה שבועיים, כן? כדי לעשות גלגול שלג חצי שעה. עיקר להגיד שהוא זך, טהור וכולי. זה מה שזה. עדיף לו. נראה אותך חוזר על מה שאתה כבר יודע בעל פה, תחזור עוד פעם. זה סיוגוף. "אין לי חשק, אין לי חשק." וזה הסיוגוף הגדול, וזה תורה לשמה.

כוחה של תורה לשמה

אתם יודעים מה זה תורה לשמה? כותב במכתבים שנמצאים בין הפרקים של נפש החיים – בנפש החיים יש ארבעה פרקים, בין פרק ג' לפרק ד' יש מכתבים, פרקים נפרדים בלי קשר לזה – הוא כותב שם: "וגם אם תראה אדם זקן בא בימים שכל ימיו, כל ימיו למד תורה לא לשמה" – אתה יודע איזו מדרגה זאת? איך אדם כל החיים שלו למד בשביל כסף, כל החיים שלו למד בשביל מה? בשביל מה? הוא אומר בשביל כסף, בשביל כבוד. בכלל לא לימוד תורה. למה? למה? "כי ייתכן שיהיה לו רגע אחד שהוא למד תורה לשמה." רגע אחד שהוא למד תורה לשמה, הרגע הזה מתקן את כל התורה שלא לשמה שהוא למד כל החיים שלו.

תסתכלו שם בנפש החיים, זה מטהר לאדם את כל הלימוד תורה שלא לשמה שהוא למד כל החיים שלו על רגע אחד של לימוד תורה לשמה. דבר גדול.

אז הנה, אתה מחפש סיוגופים? אז יש סיוגופים. יש סיוגופים גדולים. אחד הסיוגופים הגדולים, הגדולים שאדם צריך לעשות, זה מטהר את האדם, מקדש אותו, זה שאדם עושה נגד רצונו. נגד רצונו. "לא בא לי לעשות", והוא עושה. אין לי חשק ללמוד תורה, והוא לומד. חס לו, קר לו, עייף, רעב, לא משנה מה הסיפור. בכל זאת הוא יושב ומקיים את המצוות. איזה מדרגות! אי אפשר לתאר מה אדם יכול לזכות.

כוח ההתגברות על היצר

סיפור ראשון, זה קרה לפני 30 שנה לפחות. הייתה משפחה אחת שמחמת צורכי הפרנסה, ההורים טסו לחוץ לארץ, טסו לצרפת. האבא שימש כרב קהילה שם. אתה יודע, להגיד אלף בית, אתה כבר חצי רב שם. אז שמו אותו להיות רב קהילה שם.

בקיצור, אז לפני 30 שנה בקושי היו טלפונים ניידים. ניידים? בכלל מי מדבר. דבר על ניידים? ניידים זה היה צריך להיות משהו שיש לו קצת כסף. היה, אבל לא, לא, לא היה מצוי. אני התחנתי לפני 30 שנה, לא היה טלפון בבית. לא היה. מה לעשות?

בקיצור, אז להתקשר לחוץ לארץ, וואי, זה עלה המון כסף להתקשר לחוץ לארץ. אז אמא הייתה מתקשרת, אם הייתה מתקשרת אולי: "מה שלומכם? איך אתם מרגישים? הכל בסדר? הכל טוב? מה שלום הילדים? כל טוב, להתראות." זהו. 10 שניות וזה נגמר.

פעם אחת מספרת האישה: "לקחתי את התינוק, שמתי אותו באמבטיה, רציתי לקלח אותו. שמתי אותו באמבטיה, פתחתי את המים והלכתי להביא את הבגדים של התינוק. אני הולכת להביא את הבגדים, אני באה להיכנס לאמבטיה, הטלפון מצלצל. טלפון מצלצל, מי על הקו? אמא!"

כשאמא הייתה על הקו, שכחתי את עצמי לגמרי. ופתאום אמא מדברת חמש דקות, 10 דקות, רבע שעה אמא דיברה איתי. כשהמים יורדים שם באמבטיה, ואני מדברת

